

ΑΛΗΘΕΙΑ, «από σύμπτωση ζούμε!» Τα δυλητηριασμένα από τα βιομηχανικά απόβλητα νερά των ποταμών κυλούν και μολύνουν στερείς και θάλασσες. Η ενάλιος ζωή είναι πενταφάνερο πως έχει υπερβεί τα ανεκτά όρια μόλυνσης και τα ψάρια μας έρχονται νεκρά στη στεριά. Τα δε χωράφια είναι γεμάτα από δηλητηριώδεις ουσίες, που όλες περνούν στα τρόφιμα, με τα οποία ταΐζουμε την οικογένειά μας. Σε πολλά μέρη του πλανήτη οι κάτοικοι υποφέρουν από την έλλειψη φαριών, φρούτων και λαχανικών, που αποτελούν βασικό συστατικό της διατροφής τους, ακόμη και το νερό που πίνουν είναι μολυσμένο. Η κατάσταση αυτή έχει οδηγήσει σε έξαρση επιδημικές νόσους που ως τώρα ήταν άγνωστες. Τα πρόωρα μωρά αποτελούν τον κανόνα και σε πολλές περιοχές του πλανήτη συστίνεται στις γυναίκες να μη θηλάζουν γιατί το γάλα τους είναι επικίνδυνο για την υγεία των μωρών τους. Η παιδική θνητικότητα σε αυτές τις περιοχές είναι η μεγαλύτερη και σπάνια συναντάς έναν υγιή άνθρωπο. Τα κράτη ενισχύουν τους μηχανισμούς ελέγχου για να προστατευθούμε από τους κερδοσκόπους που θησαυρίζουν σε βάρος της υγείας των πολιτών τους.

ΠΟΛΛΕΣ φορές έχουμε προσπαθήσει να δείξουμε σε μια σειρά από σχόλια την παντοδυναμία των επιχειρήσεων στο σύγχρονο κόσμο. Το παρακάτω παράδειγμα που ακολουθεί είναι ένα χαρακτηριστικό δείγμα του κόσμου στον οποίο ζούμε και της κοινωνίας στην οποία συμβιώνουμε όλοι μας. Η ιστορία μας αρχίζει από τη Νέα Ζηλανδία. Πριν από οχτώ χρόνια, λοιπόν, η εκεί κυβέρνηση πήρε μια απλή και συνάμια σωστή απόφαση: Τα προϊόντα που θα προέρχονται από τροποποιημένα συστατικά θα φέρουν υποχρεωτικά ετικέτα που θα αναφέρει αυτή την ιδιαιτερότητά τους και επί πλέον θα τους γίνεται λεπτομερής και σχολαστικός

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

απόψεις

Τι Τρώμε;

έλεγχος ασφάλειας. Η απόφαση λοιπόν πάρθηκε και δόθηκε προθεμάτια ένα μήνα να τεθεί σε ισχύ. Κατά περίεργο τρόπο όμως αυτό δεν έγινε και σύμφωνα με ανακοίνωση της κυβέρνησης της Νέας Ζηλανδίας, τα μέτρα που είχαν εξαγγελθεί έπρεπε για κάποιες δύθινες ατέλειες να επανεξεταστούν μετά από ένα μήνα. Άρχισε να με τρώει η περιέργεια και είπα μέσα μου, μήπως από τις παρενέργειες των χημικών φαρμάκων ο άνθρωπος αποφάσισε να γυρίσει πίσω στη φύση και να σταματήσει να παράγει μεταλλαγμένα προϊόντα;

ΤΩΡΑ σας τρώει και εσάς η περιέργεια να μάθετε ποιος ήταν ο λόγος που ανάγκασε τότε

την κυβέρνηση της Νέας Ζηλανδίας να κάνει πίσω και αρχίσατε ήδη να κάνετε «πονόρες σκέψεις», δεν έχετε άδικο. Επίσημα έγγραφα που δημοσίευσε τότε η Βρετανική εφημερίδα «Ντιπέντεντ» δίνουν την απάντηση στις σκέψεις σας: Η Αμερικανική κυβέρνηση, που δρύσε σαν αντιπρόσωπος ιδιωτικής εταιρείας βιοτεχνολογίας, απείλησε τους Νεοζηλανδούς ότι αν επιμείνουν στην απόφασή τους θα αναγκαστεί να πάρει μια σειρά από οικονομικά μέτρα που δεν θα τους αρέσουν καθόλου. Η ίδια πίεσε ασκήθηκε και στον πρωθυπουργό της Βρετανίας Τόνι Μπλερ, ο οποίος όταν ρωτήθηκε τότε για τη σχέση του με την ιδιωτική

εταιρεία, αρνήθηκε να απαντήσει επικαλούμενος όπως τόνισε, λόγους εθνικής ασφαλείας. Και ας γνωρίζει ο κ. Μπλερ ότι η μεγάλη πλειοψηφία των Βρετανών μέχρι σήμερα ούτε καν θέλουν να ακούνε για τέτοιου είδους προϊόντα. Μάλιστα, ο ιδιωτικός κολοσσός τότε ξόδεψε εκατομμύρια δολλάρια προκειμένου να πείσει την κοινή γνώμη της Ευρώπης για την αξία των μεταλλαγμένων προϊόντων, χωρίς όμως να τα καταφέρει. Και αφού το «καλό το παλικάρι ξέρει και το μονοπάτι που οδηγεί τους εκπροσώπους των κυβερνήσεων στο Μολώ του χρήματος», σκέφτηκαν οι ιθύνοντες της εταιρείας να πιάσουν τις κυβερνήσεις των χωρών και να τους τάξουν «πολλά και διάφορα». Και σαν αντάλλαγμα, αυτοί ζήτησαν μια πολύ μικρή εξυπέρτηση: Να μην αναγράφεται στα προϊόντα το υλικό από το οποίο προήλθαν. Έτσι λοιπόν, πηγαίνουμε οι πολίτες στο σουπερμάρκετ αγοράζουμε την κατακόκκινη ντομάτα, που τώρα τελευταία έγινε και κατάμαυρη από το κακό της, αλλά δεν ξέρουμε τι πραγματικά τρώμε.

ΟΤΑΝ το ίδιο το κράτος δεν ενισχύει τους μπχανισμούς ελέγχου για τη τρώμε και αδιαφορεί, τότε πως μπορεί να προστατευθεί η υγεία των πολιτών από την αλόγιστη κερδοσκοπική δραστηριότητα, από τους ασυνείδητους, από τους άρπαγες, τους καταστροφείς και τους εκμεταλλευτές; Τί φταίει ο πολίτης αυτού του κόσμου να πληρώσει το τεράστιο κόστος με την Υγεία του και το περιβάλλον ενός μοιραίου λάθους που κάποιοι έκαναν στην προσπάθειά τους να πετύχουν γρήγορα και μεγάλα κέρδη; Περιθώρια εφισιουχασμού της υγείας μας από τα μεταλλαγμένα προϊόντα δεν υπάρχουν. Απλά περιμένουμε να δούμε πότε θα μάθουμε ότι έχουν έρθει και εδώ αυτές οι τάσεις. Μέχρι τότε μακριά τα TEPATAKIA από το πιάτο μας.

Giorgio's is located in the heart of Belmore with plenty of parking, personal friendly service, relaxed and happy mood, and most importantly its delicious home-style recipes.

Giorgio's
cafe • bar
family environment

104 Kingsgrove Road, Belmore • Ph.: 9718 8555